

Burno vsesplošno odobravanje je sledilo vrlo iskrenemu govoru našega poslanca. Predsednik mu izreče zahvalo, ves zbor pa zaupanje njemu in vsem slovenskim poslancem. Mnogi kličejo: Dokler ne dobimo svojih pravic, ne pojdite v Gradec, prihajajte pa med narod!

Veleposestnik Mlakar je dobro ubral strune razpravljajoč, kako se nam je treba Slovincem v gospodarskem oziru zjediniti v zadrage in se oklepati naših denarnih zavodov. Le če bomo v gmotnem oziru močni, se bomo lahko z uspehom branili. Zato je iskreno priporočal navzočim v vsestransko podporo lepo se razvitačo šentiljsko posojilnico. Tudi ljudskega štetja je omenil in vspodbujal zborovalce, naj se takrat ne dajo zapeljati, da bi nemščino povedali kot občevalni jezik, kajti upravno sodišče je izreklo, da tisti velja vsak za Nemca, ki navede nemščino kot občevalni jezik. Pri ljudskem štetju ne briga ne Pistorja ne drugih, ali šentiljski Slovenci znajo nemški ali ne. Za ljudsko štetje znajo le slovenski.

Narodni gostilničar Peter Novak je v prav poljudni besedi vzbujal v zborovalcih ljubezen do domače slovenske šole. Vsi drugi narodi poučujejo otroke v ljudskih šolah le v maternem jeziku, le slovenski otrok bi se naj le v nemščini učil brati, pisati itd. Vsi Nemci bi kričali, če bi kdo hotel nemške otroke spraviti v čisto slovenske šole. Kar je Nemcu všeč, to je tudi nam prav. Otroci takih šol so največji siromaki. Tam se vzgajajo ljudje, ki enako nezvestim vojakom bežijo v tuji tabor, da bi potem streljali na lastni svoj narod.

Oba govornika sta si zaslužila burno pohvalo. Kaj zvesto so zborovalci poslušali svoja stanovska tovariša.

Društveni predsednik je na to prečital in razložil resolucije, ki se tičejo naše ločitve od Gradca in vseh prememb, ki so s ločitvijo nujno v zvezi. Vse te resolucije, kakor tudi one za obrtno šolo, za gospodarsko šolo, za zimske kmetijske tečaje so bile z odobravanjem sprejeta.

Društveni predsednik potem navdušuje navzoče, posebno še mladeniče, naj skrbé za to, da bo v vsaki slovenski hiši naročen »Slov. Gosp.« da bode mladina raje prebirala knjige bralnega društva. Pouka je treba najprej, potem bo prišla prava zavest. Poda se mnogo koristnih nauk zborovalcem in končno izrazi željo, naj bi lepim besedam sledila tudi dejanja, naj bi vstrajno delali vsi, da se slovenska meja ne pomakne dalje proti jugu.

Ko poslanec odgovori na nekatera vprašanja volilcev, predsednik shoda Fr. Thaler, prisrčno zahvali vse zborovalce za velikansko udeležbo in s trikratnim živio-klicem na papeža in cesarja zaključi najznamenitejši šentiljski shod.

Politični ogled.

V delegacijah se vse lepo dovoljuje, kar ministri zahtevajo. Letos znašajo potrebščine 16.000.000 K. več ko lani, torej vse skupaj 362.854.411 K. Štajarski Slovenci nimamo nobenega zastopnika v delegacijah. Edini, ki niso z vsem zadovoljni, kar ministri hočejo, so Čehi. Kranjski delegat Vencajz je v delegacijah zavrnil grofa Stürgha, ki je cesarju krivo poročal o izstopu štajarskih deželnih poslancev. To je grofa tako zabolelo, da se je pozneje hotel oprati. A zopet se je zakopal. Rekel je namreč, da pozna težnje slovenskega naroda iz lastne skušnje in da ve, da bi se slovenski narod rad ponemčil. Nemški tovariši so ga debelo gledali, ker vedo, da grof ne občuje s Slovenci, razven če ima v Halbenrajnu kakega slovenskega hlapca ali deklo. Štajarski Slovenci smo delegatu Vencajzu hvaležni, da je nastopil proti Stürghu.

Avstrijski prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand se oženi z grofico Chotek. Dunajski uradni list bo to naznanil na binkostno nedeljo. Poroka se bode vršila med 15. in 22. junijem.

Občinske volitve na Dunaju so izpadle ugodno za krščanske socialce. V občinskem zastopu bodo imeli veliko večino. Liberalci, Wolfianci in socialdemokrati so nastopili v drugem volilnem razredu skupno proti krščanskim socialcem, a so bili premagani. Veselje in navdušenost med krščanskimi volilci na Dunaju je nepopisno.

Zveza nemških katoliških kmetov na Štajarskem ima dne 5. junija svoj shod v Gradcu. Prisli bodo govorniki iz Gornje Avstrijskega.

Vojska v Južni Afriki. Angleži so sedaj vendar-le prekoračili oranjsko-transvalsko mejo in s tem zaključili vojno v državi Oranje. Pri prehodu čez reko Vaal niso zadeli ob nikak odpor od strani Burov, ki se samo razdrli most in se potem umaknili kakih pet milj severno v Meyertom. To mesto leži ob železnici ob pobočju gore Klip-River, kjer izvira istoimenska reka. Poročilo, da bodo Buri skušali ovirati prehod čez reko Vaal, se toraj ni obistinilo. Na dveh ali treh krajih so se angleške čete neovirano podale čez reko in kmalu dospo do Johannesburga. Kaj se zgodi s tem mestom, sedaj še ni znano. Od angleške strani se še vedno trdi, da so rudniki v veliki nevarnosti, mej tem ko Buri to vest najodločneje zanikavajo. To je verjetno, ker bi trpeli škodo tudi domači lastniki rudnikov. Oranji so se seveda podali vsi na svoja domovja, istotako velika večina Transvalcev. Pričakovati je v najkrajšem času konca vojske z udajo burske armade.

Dopisi.

Celje. (Železna trgovina »Merkur« otvorjena.) Pretekli teden otvorila se je teško pričakovana železna trgovina »Merkur«, nahajajoča se v rokah premožnih slovenskih narodnjakov. Ker zadeva glede naslova te trgovine še ni rešena, prevzel je do rešitve iste trgovino gospod Peter Majdič.

Vedno naraščajoča surovost celjskih nemških hujskačev proti Slovincem je bil eden glavnih povodov, da se je ta trgovina osnovala. Štajarski Slovenci prišli so do prepričanja, da bi bila največja neumnost, rediti še nadalje gade, ki jih v zahvalo nesramno pikajo. Vsled tega stremijo Slovenci v zadnjem času po tem, da si snujejo lastne narodne trgovine in s tem podpirajo lastno obrt, ne pa nevaležne in hinavske tujce. Do tega so nas privedli nasprotniki sami, ki so postali — slovenskega kruha pijani. Koliko so si nemci prizadevali, da bi ustanovitev te trgovine zabranili. Vse nemštvo delalo je složno na pogibelj Merkurja. Blatili so ga nekteri po časnikih, no drugi bolj po vsakdanje z jezikom, še drugi tako »po domače« z blatom po zidu — vsak pač po svojem okusu in sposobnosti. Celo naša »Domovina«, ki je krepko odbijala napade nasprotnikov s tem, da se je potegovala za Merkurja, prišla je večkrat — ranjena iz bojišča. Vse, vse se je bilo zaklelo proti Merkurju. Pa kaj jim je pomagalo? Vse njih hudobne namere so se razbile ob vstrajnosti in nevstrašenosti peščice slovenskih veljakov.

Slovenska železna trgovina »Merkur« danes obstoji in bode obstala vsem tistim nevoščljivcem v zasmeh in jezo, ki so jo hoteli ugonobiti!

S svojim nagajanjem in vsakovrstnimi ovirami proti njej, delali pa so najboljšo reklamo za njo, za kar se njim bo svoj čas izrekla od Merkurja še gotovo »posebna« zahvala. Živila slovenska železna trgovina Merkur. Slovenci: Svoji k svojim!

Mala-Nedelja. (Zadružno življenje). Dne 27. maja ustanovili so obče znani rodoljubi in vzorni narodnjaki v Mali-Nedelji, tolikanj potrebno in koristno kmetijsko zadrugo. Ker ni bilo mogoče sl. organizatorju zadrug gsp. Kaču samemu volitve vodit priti, storil nam je to po zelo podučljivih besedah in s podukom iz posebne prijaznosti gosp. Fran Posinger, tajnik zadrage in posojilnice iz sv. Trojice, odkoder se je tudi par drugih odličnih gostov našega zborovanja in volitve vdeležilo. Ker želim o vsem našem dosejanjem delovanju v prihodnje obširneje spregovoriti, omenjam samo, da so se v načelnitvo volili z vzklikom soglasno sledeči gg. iz Male-Nedelje in okolice: Franjo Kocbek, posestnik v Mali-Nedelji, kot načelnik, Matej Rantaša, posestnik v Drakovcih, namestnikom Ignacij Kosi, zastopnik veletržtva in posest. sin, tajnikom Jurij Mikl, posestnik, župan v Malinedelji, blagajnikom Janko Mikl, posestnik v Terbegonjcih, France Gašparič, posestnik v Drakovcih, odbornikom. V nadzornitvo izvolili so se soglasno sledeči gg. L. Slana posestnik v Moravcih, kot predstojnik nadzornitva, Ivan Vuk, posestnik in trgovec v Terbegonjcih, Tone Belšak, posestnik v Bodislavcih, Martin Verbnjak, posestnik v Moravcih in Matija Čagran, posestnik v Terbegonjcih.

Navedena imena načelstva in nadzorstva novo ustanovljene zadrage v dični Mali-Nedelji kažejo in pravijo dovolj, da se je to mlado društvo posadilo na trdna in stanovitna tla, katerej želimo še nebeskega blagoslova.

Iz Polzele. Če gre tvoja pot, dragi bralec, po lepi savinjski dolini, in če prideš iz Sv. Petra blizu do cerkve in vasi Polzelske, se nehote ozreš na lepo prostorno novo pokopališče poleg ceste. Zares, vsakdo prizna, da našemu pokopališču s svojim močnim obzidjem in z lično kapelico sredi lepih nasadov — ni najti blizu kje enakega. Je tudi nekaj, če naši ljubi ranjki — in mi sami enkrat — počivajo na prijetnem prostorčku. Posebna zahvala gre posestnici tukajšne grajščine v Šeneku, Mariji pl. Pongrac. To pokopališče so nam preč. g. opat celjski na praznik vnebohoda Gospodovega ob navzočnosti mnogih duhovnikov in nebrojnega ljudstva slovesno blagoslovili.

Imamo pa v naši fari še drugo znamenitost, t. j. podružnica Sv. Križa na Gori Oljki. Dragi bralec, ali si že bil kedaj na Gori Oljki? Ako ne, naj ti bo žal in hitro popravi to zamudo. Mi Slovenci tako radi cenimo vse, kar je tujega, na lastne dragocenosti pa se včasih prav nič ne oziramo. In tak biser v Savinjski dolini je Gora Oljka s svojo cerkvijo. Dohod je tako lahek, iz Polzelskega kolodvora dospeš, če količkaj stopiš, skoraj večinoma po senci, tjagor v poldrugi uri, iz Rečice na Paki, kjer je nekoliko bolj strmo, pa še prej. Slavni Orožen piše, da se vidi odtod 75 cerkev, in to je istina! Ne zabi stopiti tudi v spodnjo cerkev — kriptu, ki je vsa prenovljena. Blizu 100 lučic ti razsvetljuje Božji grob, in ob strani dve kapelici, Srca Jezusovega in Lurske Marije, delo mozirskega podobarja Ivana Cesarja. V cerkveni hiši dobiš tudi okrepčalo za žejno grlo, a treba se ti je prej oglasiti pri cerkvenem predstojnitvu.

Tako pri nas dobro napredujemo. Stori se marsikaj za božjo čast in občno korist. Saj imamo pa tudi vrl občinski odbor, čeravno se je o svojem času po nepotrebnem mnogo pisarilo o naših občinskih volitvah. Na čelu občine pa je mož, sicer ne kmečkega stanu, pa kmetov odkritosrčni prijatelj, zares naše gore list! Zavedni pa smo tudi, saj beremo dobre časnike, pred vsem pa si nam ljub poleg »Domoljuba«, ti »Slovenski Gospodar«. Če me bo hmelijska kupčija spravila v dobro voljo, ti utegnem še kedaj kaj poročati.